0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ES[...] DE [...]UNYA

DIJOUS, 25 DE JULIOL DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8156

EL NOSTRE EQUIP

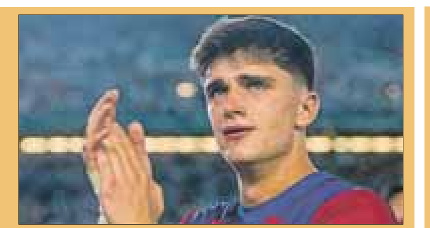
L'esport català reafirma el seu potencial amb 98 atletes, 49 dones i 49 homes, que competiran en els Jocs de París 2024

GIRONA

Tancat el fitxatge de Pau Víctor pel Barça

Signa fins al 2029 i el Girona ingressarà 3 milions i percentatge de venda

El jove lleidatà Jastin García, operat d'una lesió a l'espatlla, estarà quatre mesos de baixa

El Girona té un acord amb el Saragossa pel central Alejandro Francés

BÀSQUET LLIGA FEM.

Berta Ribas (CEEB Tordera Uni Girona) tanca la plantilla de l'Spar Girona

El Girona en treu suc

CONTRACTE • El Girona traspassa Pau Víctor al Barça per tres milions d'euros i es reserva un percentatge d'una futura venda: 50% el primer curs, i 30% després **MOMENT** • La lesió d'Ansu Fati podria garantir més minuts al pitxitxi de primera FEF

A. Madrià / A. Isern
GIRONA

Pau Víctor es va convertir oficialment ahir en jugador del Barça. El davanter de Sant Cugat del Vallès, de 22 anys, va signar un contracte fins al 2029 després que el club blaugrana arribés a un acord amb el Girona per al traspàs, valorat en tres milions d'euros. A més, el club blanc-i-vermell es reserva un alt percentatge d'una futura venda: el 50% si el Barça ven el jugador abans del 30 de juny del 2025, i el 30% si la venda es fa després d'aquesta data. No obstant això, el Barça, pendent del límit salarial, encara no té la certesa absoluta de quan podria inscriure Pau Víctor.

Fitxar i decidir
La intenció inicial és que el pitxitxi de primera FEF amb el Barça Atlètic, amb 20 gols en 39 partits la temporada passada, faci la pretemporada sota les ordres de Hansi Flick abans que el tècnic alemany decideixi si vol comptar amb ell o no. Una opció molt probable és cedir el davanter a un equip de primera divisió, atès que els minuts al primer equip seran difícils de garantir i diversos clubs de la màxima categoria han mostrat interès en el golejador.

D'altra banda, el Barça va anunciar que Ansu Fati s'havia fet una lesió a la planta del peu i que seguiria un tractament conservador. Això podria facilitar que Pau Víctor, que va disputar 11 partits amb el Girona (8 de segona divisió i 3 de copa), tingués més minuts en els pròxims amistosos de pretemporada. A més, el jove davanter ha mostrat una gran adaptabilitat i determinació, cosa que podria influir en la decisió final del cos tècnic blaugrana. Amb aquest traspàs, Pau Víctor té l'oportunitat de consolidar-se en un dels clubs més importants del panorama internacional, posicionar-se en el mercat, i el Girona podrà fer caixa. ■

Pau Víctor amb el Barça Atlètic després de perdre la final del 'play-off' d'ascens a segona a Còrdova ■ MARC GRAUPERA / FCB

Els germans Víctor respiren futbol arreu

Pau Víctor (2001) no és l'únic futbolista de la família Víctor-Delgado; té dos germans més que també competeixen en bons equips de futbol. Xavi Víctor (2004) jugava la temporada passada al juvenil nacional del Sabadell, com a migcentre. Guillem Víctor (2007), el més petit, jugarà aquest any al juvenil B del Barça, en la posició de lateral dret. El més jove ha iniciat la pretemporada amb el Barça Atlètic i la temporada passada va disputar alguns partits amb el juvenil A. És un dels laterals drets amb més projecció del planter del Barça, de la generació de Lamine Yamal. Els tres germans Víctor afronten les seves respectives temporades amb il·lusió. Una vida lligada al cuir.

Més del previst

El Barça tenia una opció de compra de 3 milions a l'abril, però no la va voler executar

Pretemporada i...

Pau Víctor s'unirà al treball de Flick durant l'estiu i llavors es decidirà el seu futur

Operació atractiva

50%
d'una futura venda es reserva el Girona el primer curs; llavors anirà baixant fins al 30% com a màxim

---

Girona Jastin García se sotmet amb èxit a una cirurgia per una lesió a l'espatlla i el temps de recuperació és de quatre mesos, mentre que Blind i Yangel es reincorporen a la pretemporada

Jastin, quatre mesos KO

Arnau Madrià
GIRONA

El jove futbolista lleidatà del Girona FC Jastin García va ser operat amb èxit per l'equip del doctor Ramon Cugat per una lesió al làbrum de l'espatlla esquerra. L'operació es va dur a terme sense complicacions, i el temps de recuperació estimat és d'aproximadament quatre mesos. Aquesta no va ser la primera vegada que García va haver d'afrontar una llarga recuperació. A l'octubre de l'any anterior, el jugador va tenir una greu lesió al turmell que també va requerir una intervenció quirúrgica i que el va mantenir allunyat dels terrenys de joc durant cinc mesos.

Retorn de Blind i Yangel
En aquest tram final de sessions de la tercera setmana de pretemporada, el Girona recuperarà dues peces clau del curs passat, Daley Blind, que s'incoporarà avui als entrenaments, i Yangel Herrera, que ho farà entre avui i demà. Els dos futbolistes tenien permís després que el central neerlandès arribés amb els Països Baixos a les semifinals de l'Eurocopa i el veneçolà, a quarts de la copa Amèrica ■

Jastin García al camp de l'Olot, dies abans de l'operació de l'espatlla esquerra ■ QUIM PUIG

Mercat En espera de l'oficialització, el Girona ha arribat a un acord amb el Saragossa per fitxar Alejandro Francés per 3 milions d'euros més variables

Francés, el central escollit

Arnau Madrià
GIRONA

Després de diversos dies de negociacions entre el Saragossa i el Girona, ahir es va formalitzar l'acord pel traspàs del jove central Alejandro Francés al conjunt dirigit per Míchel. Segons va informar el diari *Heraldo de Aragón*, l'acord s'ha tancat per una quantitat fixa de 3,5 milions d'euros, amb l'afegit de variables per objectius individuals i col·lectius que podrien incrementar el cost total fins als 4 milions d'euros.

D'aquesta manera, el club aragonès ha aconseguit millorar la proposta inicial presentada pel Girona. Quique Cárcel, que havia manifestat interès a fitxar Francés durant el tram final del mercat passat, ha accelerat les negociacions per garantir aquesta nova incorporació. Inicialment, Francés havia estat considerat una alternativa si no es concretava el fitxatge d'Eric García del Barça. El fitxatge d'aquest últim va reduir l'interès del Girona en el jove central aragonès.

Alejandro Francés, aquest curs a Saragossa ■ LALIGA

Temes pendents

L'únic aspecte pendent per tancar l'acord, segons informen des de la capital aragonesa, és determinar si el Saragossa es reservarà el 10% o el 20% dels drets econòmics nets, és a dir, la possibilitat de rebre el 10% o el 20% de la plusvàlua generada per una futura venda d'Alejandro Francés durant el període de contracte amb el Girona.

Sense intercanvis

Des del Saragossa, es va proposar incloure l'extrem Ilyas com a part de l'operació per facilitar la transacció, però aquesta opció no ha estat considerada en l'acord final. Un cop es resolgui aquest detall sobre els drets de futura venda, el traspàs es completarà, amb l'oficialització prevista per les pròximes hores o dies.

Amb aquest acord, es tanquen les portes a altres futbolistes que havien estat candidats alternatius, com Victor Chust del Cadis, recentment descendit, i Raúl Asencio, una opció més complicada, entre d'altres. Tot i que Eric Garcia era una prioritat pel cos tècnic i Cárcel, aquest operació fa que sigui més complicat ■

Sortida El Girona fa oficial la cessió d'Ibra Kebé al Lommel SK de la 2a divisió belga; el futbolista no ha tingut continuïtat en els darrers 2 anys

El Lommel SK, la nova aventura de Kebé

Arnau Madrià
GIRONA

El Girona FC i el Lommel SK van acordar la cessió d'Ibrahima Kébé fins al final de la temporada. El migcampista malià, de 23 anys, es va unir al Girona el 2019 i va debutar a Segona A al 2020 i a Primera Divisió al 2023. Kébé ha jugat 69 partits oficials amb el Girona, però la seva carrera s'ha vist afectada per lesions i no ha tingut continuïtat en les darreres dues temporades. El malià va renovar el seu contracte fins al 2026 i va ser cedit al CD Mirandés abans d'afrontar ara un nou repte al Lommel SK. El Girona vol més minuts per a Kébé perquè continuï la seva progressió i recondueixi la seva carrera ■

Kebé ahir a Bèlgica ■ L-SK

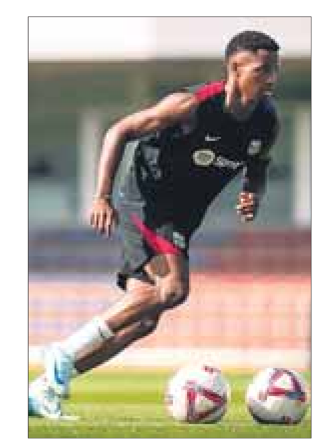
Barça. L'atacant de 21 anys es lesiona, aquesta vegada a la planta del peu dret, i veu com s'ha de tornar a aturar per un problema físic

Més difícil encara per a Ansu

Carles González
BARCELONA

Que difícil que deu ser tot plegat per a Ansu Fati. I és que no hi ha manera que l'atacant format al planter del Barça trobi la continuïtat. S'ha tornat a lesionar, aquesta vegada a la planta del peu dret. Els problemes físics el persegueixen constantment, i, així, no pot enlairar-se. Aspira, el blaugrana, a acostar-se a aquella versió que va oferir quan va entrar en escena amb 17 anys (curs 2019/20), en què va protagonitzar una irrupció impressionant, però les lesions no li ho permeten.

Ara, un altre revés. Quan estava entrenant sota les ordres de Hansi Flick, a qui vol guanyar-se i amb la gira pels EUA a l'horitzó, en què l'equip juga tres partits– Manchester City, Real Madrid i Milan– que representaven una bona oportunitat per fer-se veure, s'ha d'aturar. Ahir el club va anunciar una lesió a la planta del peu dret, per a la qual no hi ha període de retorn i que intentarà superar mitjançant un tractament conservador a Barcelona. No pujarà, doncs, diumenge a l'avió que portarà l'expedició blaugrana a terres nord-americanes i sembla difícil que es pugui afegir a la concentració, ja que s'estaran allà només deu dies. Més difícil encara per a Ansu, a qui li toca endurir més la pell. Només té 21 anys. ■

Ansu Fati durant un entrenament ■ M.G. / FCB

Dani Olmo també interessa

El Barça pensa en gran aquest estiu. Una altra cosa és el que pugui acabar fent, sotmès, com en les darreres finestres de fitxatges, a tenir *fair play*. En el club presidit per Joan Laporta, però, son optimistes en aquest sentit i pensen que en podran generar per aconseguir, per fi, maniobrar en el mercat sense impediments. Aixi, a més de Nico Williams, també interessa Dani Olmo. Ahir al migdia el director esportiu del club blaugrana, Deco, va reunir-se amb els representants del futbolista de Terrassa, en una trobada avançada per Jijantes.

NOU
TOYOTA YARIS
HYBRID
DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS
TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es
C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406
Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302
FINS A 15 ANYS DE GARANTIA* TOYOTA RELAX
Emissions CO_2 (g/km): 85 – 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 – 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

LA CRÒNICA

Joan Carles Codolà

París no és Barcelona

Per a algú que més o menys va viure el fet olímpic a la Barcelona del 1992, visitar París el 2024 just abans que s'iniciïn els Jocs de la XXXIII olimpíada podria significar retrobar-se amb aquell anomenat esperit esportiu/olímpic que es va viure a la capital catalana (i no només en els ambients eminentment esportius).

De retorn d'un viatge llampec a París i amb la prudència que cal tenir després de passar només quatre dies a la capital de la llum, hom pot afirmar que el París del 2024 és molt diferent de la Barcelona del 1992 i que, força sorprenentment, la transcendència dels Jocs en la vida de París sembla que serà força diferent de la de Barcelona. No és que els francesos no estiguin entusiasmats amb els Jocs, que això costa de poder afirmar o negar vist des de fora, però les experiències viscudes són com a mínim curioses. I per resumir-ho, unes quantes pinzellades de l'estada...

No sé si vam tenir mala sort però en el viatge d'anada comentàvem amb els companys de viatge que caldria estar amatents per anar a fer la cervesa cap a les cinc de la tarda amb tota tranquil·litat en un bar on poguéssim veure el final de cada etapa del Tour. No vam tenir sort, ja que no vam trobar cap bar que tingués la TV connectada a la prova ciclista. Com si el fet que no s'acacés a París o no hi hagués cap francès lluitant per guanyar els hagués tret l'afició. Ho vam demanar expressament i en alguns llocs no sabien ni què era el Tour... Vam haver de dir-los que era una carrera de bicicletes. L'amo del restaurant finalment va acceptar canviar de cadena i va haver de deixar de mirar la sèrie turca que l'apassionava més que la lluita entre en Pogacar i en Vingegaard.

Vigilància reforçada a París ■ JOAN CARLES CODOLÀ

L'empresa nacional francesa que es responsabilitza del subministrament d'energies renovables a les seus dels Jocs que ha muntat un gran pavelló prop de l'Arc de Triomf, on es dona la benvinguda als visitants amb diferents experiències immersives olímpiques, entre les quals les de fer-se una foto amb algun esportista francès o baixar en caiac per un riu especialment virulent. Però és que en l'espai dedicat a l'atletisme et trobes un noi –molt simpàtic i educat, això sí– que et reconeix que no sap el que és la marató; i si el visitant li ha d'explicar que és una cursa de poc més de 42 quilòmetres que es corren a peu en poc més de dues hores ja et fa pensar que alguna cosa no va gaire bé.

Si per arribar a aquest mateix pavelló has preguntat a un dels milers de policies que omplen els carrers de París i encara que la nau estigui a 50 metres de l'agent ell no sap de què li estàs parlant ni quan li ho ensenyes amb el Goggle Maps, també és un altre símptoma preocupant.

Per cert que els agents, policies, gendarmes, seguretat privada i soldats que pul·lulen per tot arreu i que aquests dies es deuran fer un fart de fer hores extres tampoc no és pas que siguin gaire amables i són capaços de riure't a la cara si tens la gosadia de preguntar-los com s'entra al Museu del Louvre perquè totes les portes estan tancades i has de donar una volta de dos quilòmetres per accedir-hi.

De fet, els tancaments de carrers, places, ponts i àmplies zones de la ciutat a la circulació dels visitants, sobretot als voltants del Sena on es farà la cerimònia inaugural, ha estat la imatge més destacada de la preparació dels Jocs. Estacions de metro tancades al públic (evidentment les més cèntriques de la ciutat), impossibilitat d'accedir als monuments més emblemàtics si no has estat previsor de demanar-ho quinze dies abans..., la ciutat canvia la seva imatge i esdevé irreconeixible amb tot de carrers absolutament deserts amb algunes bicicletes amunt i avall i grupets de turistes despistats i sorpresos de poder creuar els carrers sense haver de mirar els semàfors...

A París també s'ha celebrat la treva olímpica i això es mereix una missa solemne a l'església de la Madeleine amb l'alcaldessa banyista i amb tot de bisbes i capellans a la presidència; i també unes desenes de joves amb samarretes grogues predicant els Holy Games (jocs sants), una altra manera d'aprofitar l'esperit olímpic que fins i tot es transmet a través de les espelmes que s'encenen a l'església on hi ha missatges evangèlics relacionats amb l'esport. Ben trobats, per cert: "Els últims seran els primers" (qui no es consola és perquè no vol), "Déu serà l'àrbitre de les nacions" (això és un VAR!), "perquè soc feble, llavors serè fort"...

Segurament que una de les partides que més diners costaran serà la de les tanques, repartides a milers per tots els voltants del Sena per a la inauguració i altres proves per a les quals s'han muntat immensos estadis on abans hi havia places i jardins. Per curiositat vam preguntar a un dels vigilants quines proves es feien en un d'aquests escenaris, al costat de la Torre Eiffel... "Ni idea", és la seva resposta tot mirant els *bateaux mouches* aturats a les "*rives de la Seine*", sense que hi hagi cap cua de visitants esperant poder fer el *tour* pel riu. Només s'hi veu circular alguna llanxa carregada de policies armats que no se sap ben bé què controlen...

París aquests dies ja és una altra cosa. Només es manté intacte el *glamour* dels Champs Élysées, trencat al seu inici per la botiga oficial dels Jocs Olímpics de París, on et pots comprar un barret de palla pel mòdic preu de 40 euros. Uns metres més enllà, a la botiga oficial del PSG venen les samarretes de Mbappé rebaixades al 50% (encara hi ha qui les compra?) i a la seu de l'Adidas la del Real Madrid amb el nom del nou fixatge francès per només 150 euros.

Sortim de París i els diaris anuncien que tot està a punt a París per a l'inici dels Jocs. El taxista ens diu que les entrades més barates per a la cerimònia d'inauguració costen prop de 200 euros i diu que estan bojos de posar aquests preus. Al final ens insinua que si volem ens en pot aconseguir. *Oh là là!*

Bàsquet. Lliga femenina. L'alera gironina jugava amb el CEEB Tordera Uni Girona

Berta Ribas tanca la plantilla de l'Uni

Joan Martí
GIRONA

L'Spar Girona ha arribat a un acord amb l'alera gironina Berta Ribas (1,83 m, 2004), que tanca una plantilla renovada. El seu darrer equip ha estat el CEEB Tordera Uni Girona, club fins ara vinculat, amb una mitjana de 6,2 punts i 4,5 rebots en 19 partits a la LF 2 (22:35). L'equip de Roberto Íñiguez està format per Marta Canella, Ainhoa López i Sandra Ygueravide i nou fitxatges: Chloe Bibby, Maya Caldwell, Carolina Guerrero, Borisla Jakubcova, Klara Lundquist, Natasha Mack, Migna Touré i Berta Ribas. Laia Palau, directora esportiva, valora el fitxatge: "Fa dues temporades que està en dinàmica de primer equip. Ens pot ajudar tant en posicions interiors com exteriors." ■

Girona Costa Brava
972 391 538
h6819-it@accor.com

Futbol. Els gols de Pubill i Sergio Gómez donen la victòria a la selecció espanyola en l'estrena en els Jocs Olímpics davant l'Uzbekistan (1-2)

Els catalans decideixen

Adrià Tella
BARCELONA

Absolut protagonisme català en l'estrena de la selecció espanyola masculina en els Jocs Olímpics de París. No va tenir un partit gens fàcil al Parc dels Prínceps contra l'Uzbekistan, però va acabar resolent-lo per 1 a 2 gràcies als gols de dos golejadors catalans. Marc Pubill va marcar el primer en una acció a pilota aturada servida per Sergio Gómez i prolongada pel ja jugador del Girona Abel Ruiz.

L'1-0 semblava que desencallava el partit, però abans del descans el VAR va revisar una acció i va acabar xiulant un penal polèmic de Cubarsí que va ser l'empat. El central va tenir un debut amarg i va ser substituït al descans.

Molt millor en la segona meitat els de Santi Denia. Gómez va fallar un penal, però va uns minuts després el 2-1. També van jugar els catalans Eric Garcia, Arnau Tenas i Adri Bernabé, així com el blaugrana Fermín i Miguel, del Girona. ■

PASSEIG, I BENESTAR.

LLEGIR, AL CENTRE DELS TEUS PLANS.

PLA NACIONAL DEL LLIBRE I LA LECTURA.

Passeig, audiollibre i benestar.

Llegir per viure, per aprendre, per desconnectar, llegir per plaer... La lectura és per a tothom i ens acompanya al llarg de tota la vida. Envoltem-nos de llibres i viurem millor. Sigui quin sigui el teu pla, la lectura sempre és una bona idea.

cultura.gencat.cat

Catalunya, som una de

PARITAT • 49 dones i 49 homes conformen el bloc català a París 2024
TENDÈNCIA • És la tercera representació més alta de sempre rere Barcelona i Tòquio i suposa un 25% de la delegació espanyola

Joan Martí
BARCELONA

Un 25% dels atletes de la delegació del Comitè Olímpic Espanyol són catalans, una xifra que apuntala la tendència històrica. Del total de 382 atletes que presenta el COE –190 homes i 192 dones–, 98 són catalans i reforcen la idea de potència del nostre esport. El rècord absolut van ser els 112 esportistes competint a casa a Barcelona 1992. Els catalans segueixen la tendència mundial i estatal, amb una paritat clavada: 49 dones i 49 homes. A més, hi ha quatre reserves, Clara Badia i Laia Vidosa en hoquei herba i Adrià Figueras i Petar Cikusa en handbol.

La notorietat dels esportistes del país en el marc de la delegació estatal no ve de nou i s'ha anat manifestant al llarg de la història. A París 1900, en els segons Jocs de l'era moderna, dels sis atletes de la delegació espanyola, cinc eren catalans. En el precedent anterior, a Tòquio 2020, la delegació espanyola estava integrada per 328 atletes, un centenar dels quals eren catalans, amb 49 homes i 51 dones.

El cas Rudy Fernández

Catalunya té molt de pes en els esports col·lectius, tot i que en el bàsquet masculí, certament, ha perdut un alt grau de representativitat amb la sortida de l'escena dels Gasol, Navarro, etc. Rudy Fernández (Palma, 1985), nascut a les Illes Balears però format des de ben petit a Badalona, és l'únic català en la convocatòria de Sergio Scariolo. Contràriament, aquest rotatiu no inclou en la llista d'esportistes catalans la jugadora de tennis de taula Maria Xiao. Malgrat que va néixer a Calella, es va criar a Madeira.

Sigui com vulgui, Rudy afrontarà els seus sisens Jocs amb un gran emoció perquè es retira a París després d'una carrera en què va despuntar en la Penya, va tastar l'aventura de l'NBA i va triomfar plenament al Madrid. El bicampió mundial i tetracampió europeu de seleccions serà el primer jugador de bàsquet masculí amb sis Jocs a les esquenes. Atresora dues plates –Pequín 2008, en la final de les finals, i Londres 2012– i un bronze a Rio de Janeiro 2016.

En el bàsquet femení, hi ha tres jugadores del país: Queralt Casas, Andrea Vilaró i Mariona Ortiz. Sílvia Domínguez es va lesionar i Aina Ayuso, que va accedir a la preparació en el lloc de Domínguez, va ser descartada en el darrer moment.

En alguns esports, la proporció de catalans és escandalosa. Onze de les convocades per Miki Oca per seguir acumulant metalls en el waterpolo són catalanes. La selecció femenina encadena més d'una dècada dalt dels podis internacionals. Es va penjar la plata a Tòquio 2020 –derrota contra la bèstia negra dels Estats Units per 14-5–, va acabar cinquena a Rio i també va assaborir la plata a Londres 2012, caient també davant dels Estats Units. Seran els quarts Jocs de Maica Garcia, Laura Ester i Anni Espar. L'altre esport col·lectiu en què Catalunya juga un paper absolutament preponderat és l'hoquei herba masculí, amb 10 integrants d'una llista de 16 jugadors.

Amb aspiracions de pujar al podi, l'equip de futbol ha apostat per les grans figures catalanes Aitana Bonmatí i Alèxia Putellas, en un bloc en què també hi seran Ona Batlle, Laia Codina i Laia Aleixandri.

Craviotto i Heredia

Amb 39 anys, el piragüista lleidatà Saúl Craviotto afrontarà els seus quarts Jocs consecutius a la recerca de la seva cinquena medalla. Atresora dos ors, dues plates i un bronze. També cal parar atenció en el debut de Laura Heredia, l'antítesi de Craviotto, que es convertirà en la primera catalana que participarà en l'enrevessada modalitat de pentatló modern seguint el camí del seu germà, olímpic a Tòquio en una disciplina que combina l'esgrima, la natació, l'equitació i el *laser run* –tir amb pistola amb quatre voltes de 800 metres i la cursa a peu. També hi serà Anna Godoy (triatló) –repetidora de Tòquio–, Alba Petisco (gimnàstica) –que ja va estar també en la cita asiàtica– i les debutants Mireia Benito (ciclisme), Mar Molné (tir) i Elia Canales (tir amb arc), més exemples de dones que lluitaran per plasmar el treball que han fet durant la preparació i que reflecteixen la lluita per la paritat de l'esport català.

Mechaal dobla

Pel que fa a un dels esports reis, l'atletisme, Catalunya hi tindrà sis dones, amb els tercers Jocs de la banyolina Esther Guerrero (1.500 m), i cinc homes, amb el palamosí Adel Mechaal fent doblet en els

Els de casa

Jocs	Catalans (Espanya)
1992 Barcelona	112 (397)
1996 Atlanta	76 (270)
2000 Sydney	88 (295)
2004 Atenes	77 (295)
2008 Pequín	94 (286)
2012 Londres	86 (281)
2016 Rio de Janeiro	98 (309)
2020 Tòquio	100 (328)
2024 París	98 (382)

La dada

100
catalans van competir a Tòquio 2020 en els darrers Jocs Olímpics, amb 49 homes i 51 dones

Jèssica Vall, que competirà en els seus tercers Jocs. Les dones del waterpolo, amb les incombustibles Maica Garcia, Laura Ester i Anni Espar. Saúl Craviotto, en primer pla, competint amb el K4 500 ■ EFE / QUIQUE GARCÍA/ ENRIC FONTCUBERTA / RFEP

Longevitat

Rudy serà el primer jugador de bàsquet masculí present en sis Jocs Olímpics

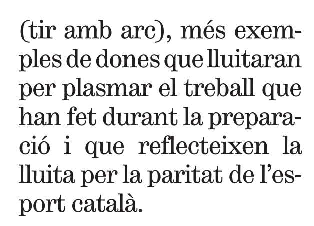
Debut històric

Laura Heredia esdevé la primera catalana que competirà en el pentatló modern

Número de Jocs

Són els quarts de Saúl Craviotto i de Maica Garcia, Laura Ester i Anni Espar

Possibilitats

El waterpolo, amb 11 catalanes, aspira a tot i el futbol confia en Aitana i Alèxia

legació de 98 atletes

1.500 m –va ser cinquè a Tòquio 2020– i els 5.000. Afronta la seva tercera cita olímpica. En la natació –cinc dones i tres homes–, el cas més singular és possiblement el de Jèssica Vall, que competirà en els 200 braça dels seus tercers Jocs gràcies a una invitació de World Aquatics. S'havia quedat a dues centèsimes de la mínima A.

Jordi Xammar es va penjar, al costat del gallec Nico Rodríguez, el bronze en la classe 470 a Tòquio i havia estat dotzè a Rio. Ara competirà en el 470 mixt amb la també catalana Nora Brugman. El maig passat van ser proclamats campions del món a s'Arenal (Mallorca) i arriben a la cita amb grans aspiracions de guanyar una medalla. ■

Atletes catalans als Jocs Olímpics de París 2024

ATLETISME

Jaël-Sakura Bestué	2000 / Sant Cugat del Vallès	(Adidas)	200 m / 4x100 m
Esther Guerrero	1990 / Banyoles	(New Balance)	1.500 m
Meritxell Soler	1992 / Sant Joan de Vilatorrada	(Avinent Manresa)	Marató
Berta Segura	2003 / Lleida	(Independent)	4x400 m
Cristina Montesinos	1994 / Terrassa	(Piélagos)	20 km marxa / relleu mixt marxa
Raquel González	1989 / Mataró	(Independent)	Relleu mixt marxa
Elvin Josué Canales	2001 / Tegucigalpa	(New Balance)	800 m
Adel Mechaal	1990 / El Jebha	(Asics)	1.500 m / 5.000 m
Abdessamad Oukhelfen	1998 / Ksarlminouzrou	(Nike)	10.000 m
Ibrahim Chakir	1994 / Asilah	(Independent)	Marató
Paul McGrath	2002 / Gavà	(Cornellà Atlètic)	20 km marxa / relleu mixt marxa

BÀSQUET

Queralt Casas	1992 / Bescanó	(València)
Andrea Vilaró	1993 / Barcelona	(Perfumerías Avenida)
Mariona Ortiz	1992 / Calella	(Casademont Saragossa)
Rudy Fernández	1985 / Palma	(Real Madrid)

CICLISME

Mireia Benito	1996 / Llorenç del Penedès	(AG Insurane-Soudal)	Ruta i CRI
Jofre Cullell	1999/ S. Coloma de Farners	(BH Coloma)	MTB XCO

FUTBOL

Aitana Bonmatí	1998 / Ribes	(Barça)
Alexia Putellas	1994 / Mollet del Vallès	(Barça)
Ona Batlle	1999 / Vilassar de Mar	(Barça)
Laia Codina	2000 / Campllong	(Arsenal)
Laia Aliexandri	2000 / S. Coloma de Gramenet	(Manchester)
Eric Garcia	2001 / Martorell	(Barça)
Pau Cubarsí	2007 / Estanyol	(Barça)
Joan Garcia	2001 / Sallent de Llobregat	(Espanyol)
Arnau Tenas	2001 / Vic	(PSG)
Marc Pubill	2003 / Terrassa	(Almería)
Adrià Bernabé	2001 / Barcelona	(Parma)
Sergio Gómez	2000 / Badalona	(Manchester City)

GIMNÀSTICA

Alba Petisco	2003 / Sant Joan Despí	(Esplugues les Moreres)	artística
Joel Plata	1998 / Viladecans	(CG Sant Boi)	artística
Thierno Diallo	2000 / Ratoma (Guinea)	(Egiba Manresa)	artística
David Vega	1998 / Barcelona	(ASME)	trampolí

GOLF

David Puig	2001 / La Garriga	(CG Barcelona)

HANDBOL

Kaba Gassama	1997 / Granollers	(SG BBM Bietigheim)
Aleix Gómez	1997 / Sabadell	(Barça)
Ian Tarrafeta	1999 / Sabadell	(Pays d'Aix)
Daniel Fernández	2001 / Sabadell	(TVB Stuttgart)

HOQUEI HERBA

Xantal Giné	1992 / Barcelona	(RC Polo)
Clara Pérez	2001 / Terrassa	(Atlètic Terrassa)
Marta Segú	1995 / Barcelona	(RC Polo)
Júlia Strapatto	2000 / Matadepera	(Junior)
Luis Calzado	2000 / Barcelona	(RC Polo)
Marc Reyné	1999 / Barcelona	(RC Polo)
Jordi Bonastre	2000/ Terrassa	(Atlètic Terrassa)
Pepe Cunill	2001 / Terrassa	(Atlètic Terrassa)
Bruno Font	2004 / Barcelona	(Junior)
Marc Miralles	1997 / Terrassa	(HC Bloemendal)
Eduard de Ignacio-Simó	2000 / Terrassa	(CD Terrassa)
Marc Recasens	1999/ Matadepera	(RC Polo)
Gerard Clapés	2000 / Terrassa	(Orange Rood HC)
Xavier Gispert	1999 / Terrassa	(Egara)

JUDO

Ai Tsunoda	2002 / Lleida	CE Dojo Lleida	-70 kg
David Garcia	1997 / La Canonja	Dojo Quino	-66 kg

NATACIÓ

Ainhoa Campabadal	2003 / Caldes de Montbui	(CN Sant Andreu)	4x200 m lliure
Emma Carrasco	2005 / Lleida	(CN Sant Andreu)	200 m estils / 400 m estils
Paula Juste	2003 / Lleida	(CN Lleida)	4x200 m lliure
Jessica Vall	1988 / Barcelona	(CN Sant Andreu)	200 m braça
Àfrica Zamorano	1998 / Barcelona	(CN Sant Andreu)	200 m esquena
Carles Coll	2001 / Tarragona	(CN Sabadell)	4x100 m estils
Ferran Julià	2000 / Cervera	(CN Sabadell)	4x200 m lliure
Mario Molla	2002 / Barcelona	(CN Terrassa)	100 m papallona / 4x100 m lliure / 4x100 m estils

NATACIÓ ARTÍSTICA

Iris Tió	2002 / Barcelona	(CN Kallípolis)	Equip i duet
Txell Mas	1994 / Granollers	(CN Les Franqueses)	Equip
Paula Ramírez	1996 / Barcelona	(CN Kallípolis)	Equip
Meritxell Ferré	2006 / Manresa	(CN Sabadell)	Equip

PENTATLÓ MODERN

Laura Heredia	2000 / Santa Coloma de Cervelló	Individual

PIRAGÜISME

Saúl Craviotto	1994 / Lleida	(UCAM)	K4 500
Miquel Travé	2000 / La Seu d'Urgell	(Club Cadí)	Eslàlom

REM

Aina Cid	1994 / Amposta	(CN Amposta)	Dos sense
Aleix Garcia	2000 /Serinyà	(CN Banyoles)	Doble escull
Dennis Carracedo	1999 / Girona	(CN Banyoles)	Doble escull lleuger

TENNIS

Marcel Granollers	1986 / Barcelona	(RCT Barcelona)	Dobles

TIR

Mar Molné	2001 / El Morell		Fossat olímpic

TIR AMB ARC

Elia Canales	2001 / Tarragona	CT Arc Constantí	Arc recorbat (individual i mixt)

TRIATLÓ

Anna Godoy	1992 / Barcelona	Cidade de Vigo	Individual

VELA

Nora Brugman	1992 / Barcelona	(Club Vela Blanes)	470 mixt
Jordi Xammar	1993 / Barcelona	(RCN Barcelona)	470 mixt
Florian Trittel	1994 / Münsterligen (Suïssa)	(CN El Balís)	49er
Gisela Pulido	1994 / Premià de Mar	(RCN Barcelona)	Fórmula Kite

WATERPOLO

Judit Forca	1996 / Sabadell	(Astralpool CN Sabadell)
Laura Ester	1990 / Barcelona	(Astralpool CN Sabadell)
Maica Garcia	1990 / Sabadell	(Astralpool CN Sabadell)
Bea Ortiz	1995 / Rubí	(Astralpool CN Sabadell)
Paula Leitón	2000 / Terrassa	(Astralpool CN Sabadell)
Anni Espar	1993 / Barcelona	(Assolim Mataró)
Martina Terré	2002 / Barcelona	(CN Sant Andreu)
Paula Crespí	1998 / L'Hospitalet de Llobregat	(CN Sant Andreu)
Nona Pérez	2003 / Sabadell	(CN Sant Andreu)
Elena Ruiz	2004 / Rubí	(CN Sant Andreu)
Isabel Piralkova	2005 / Arenys de Mar	(CN Terrassa)
Bernat Sanahuja	2000 / Terrassa	(Zodiac At. Barceloneta)
Roger Tahüll	1997 / Barcelona	(Zodiac At. Barcdeloneta)
Marc Larumbe	1994 / Barcelona	(Zodiac At. Barceloneta)
Unai Biel	2002 / Barcelona	(Zodiac At. Barceloneta)
Unai Aguirre	2002 / Barcelona	(Zodiac At. Barceloneta)
Sergi Cabanas	1996 / Barcelona	(JUG Dubrovnik)
Álvaro Granados	1998 / Terrassa	(Novi Beograd)

OPINIÓ

Pol Pardini

Xavi Hernández, un excés de raó

Ja fa dos mesos que Xavi Hernández no és entrenador del Barça. Un cop paït l'enuig inicial per les males maneres del seu acomiadament, és moment de donar veu a un pensament que fa temps que es mou darrere la meva orella: jo també esperava més del Barça de Xavi, i no puc evitar sentir un cert desencís amb l'entrenador de Terrassa.

Els detractors de Xavi argumenten que al Barça li falta físic, que Xavi no tenia ni flexibilitat ni idees quan anaven mal dades, i que el seu germà era poc qualificat per ser el segon entrenador del Barça. Aquestes crítiques tenen el timbre d'una queixa de bar, i no d'un intent sincer d'entendre les mancances de Xavi com a entrenador. De fet, aquestes suposades deficiències no van impedir que el Barça guanyés la lliga i la supercopa d'Espanya l'any passat; jugant, en partits clau, de forma brillant. D'altra banda, hi ha culers que segueixen defensant Xavi, al·legant que mai podrem saber els fruits que hauria donat el seu projecte amb una directiva diferent. Tot i que comparteixo que Xavi no ha disposat de l'estabilitat necessària, assenyalar Laporta com a boc expiatori de tots els mals del Barça peca de simplista. Amb Xavi d'entrenador, al Barça li ha faltat no sols bon joc, sinó ànima. En molts partits, els jugadors del Barça semblaven saturats de pensaments, com si encara no haguessin interioritzat la filosofia de l'entrenador, i patissin un conflicte entre els seus instints futbolístics i els conceptes de Xavi.

Potser Xavi tenia raó quan repetia que el seu projecte estava en construcció i necessitava temps. I potser Xavi també tenia raó quan deia que, si no fos per certs detalls, el Barça hauria pogut guanyar més títols en els últims dos anys i mig, tot i estar en construcció. Però em pregunto: no són aquests detalls els que solen afavorir el Real Madrid, i que expliquen que sigui capaç de guanyar equips superiors futbolísticament com el Manchester City? No són precisament aquests detalls els que es manifesten en la confiança d'un jugador de xutar des de la distància, filtrar una assistència, o encreuar un centre, amb la serenitat que la pilota ha d'entrar i entrarà?

Xavi Hernández ■ FC BARCELONA

Si tinc un retret per a Xavi, és que tenia massa raó, i potser estava massa preocupat de tenir-ne. Perquè els partits de futbol, així com els conflictes polítics, no sempre els guanya qui té la raó. Això no vol dir que Xavi hauria d'haver renunciat al seu projecte. Però potser hauria d'haver posat més cura als detalls intangibles que marquen els partits. Aquests detalls no entenen de raons o de conceptes futbolístics. No es controlen des de la pissarra i no són el resultat de convèncer racionalment els jugadors. Aquests detalls són una expressió de poder, com a verb i com a nom: de creure's que un pot i que un té el poder de canviar la situació, i de fer-ho creure a l'adversari, independent de si és veritat, o de si un té la raó. El poder és, en molts sentits, performatiu: és un acte que crea realitats. Potser Xavi ha pecat de tenir massa seny, i li ha mancat una mica de rauxa.

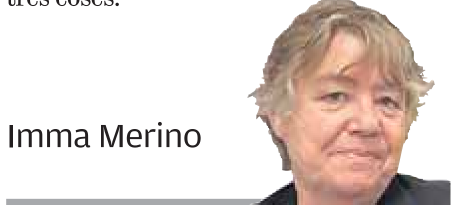
D'ESQUITLLENTES

Eines polítiques

Ho apuntava al meu article que va publicar-se fa quinze dies en aquest mateix espai: les competicions esportives entre seleccions dites nacionals (de fet, estatals) són una màquina de propagació del patrioterisme i, per tant, una eina política. D'una manera particular en el cas del futbol, almenys on és l'esport/espectacle de consum dominant, com ara entre nosaltres. En fi, no és per res que, posem per cas, la selecció catalana de futbol no pugui competir oficialment: això fa que, creades fa algun temps certes expectatives, cada cop sigui menys insignificant i els seus partits, només disputats de tant en tant, tinguin menys espectadors. Soc conscient que no dic més que obvietats, però si a l'Estat espanyol només es permet que existeixin oficialment les seleccions espanyoles és per incentivar l'espanyolisme: si, a més, es guanyen competicions com ara la recent Eurocopa, l'eina resulta molt eficaç.

Totes les seleccions estatals existents també serveixen per a la cohesió patriòtica, que dilueix la consciència de classe en societats ferides per la gran divisió de les desigualtats socials. Són eines, doncs, del control polític. Una selecció estatal ja és un fet polític. Ho comento perquè és una hipocresia dir que en el futbol no hi ha lloc per a les actituds que expressen un posicionament polític. I, sí, és clar que Carvajal és d'ultradreta. Com és força ranci que hi hagi futbolistes que, després de guanyar Anglaterra, cridin allò de "Gibraltar es español". I tantes altres coses.

Imma Merino

L'ESPORTIU
C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.
info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014
Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.

